

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Ja tak!

Det er fuldstændig korrekt, og derfor sagde jeg også, da vi havde slagteriet i deputation i udvalget, at man måske i den situation, som man står i lige nu, indtil vi får tingene rettet til, bør meddele ros til det slagteri i en sådan situation. For det behøver ikke bare være kritik, man kommer med, men kan også være ros i den forbindelse.

Så jeg vil bare understrege det, jeg sagde i udvalget, men må jo klart bekræfte det, som Venstres ordfører sagde indledningsvis.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det fru Mariann Fischer Boel som ordfører:

Mariann Fischer Boel (V):

Debatten i dag har jo taget udgangspunkt i det gældende lovgrundlag, som stammer helt tilbage fra 1996 – en lov fra det oprindelige Landbrugsministerium og i øvrigt hele den del af indsamlingen af kontrolresultater, som stammer fra levnedsmiddeloven, som tidligere lå i Sundhedsministeriet – og jeg må jo nok sige, at det har skabt en vis debat og en vis interesse fra mediernes side, i hvert fald i første omgang.

Den nye fødevarerlov træder jo i kraft ved årsskiftet, og det er selvfølgelig vigtigt i den forbindelse at sikre, at også de politiske udmeldinger, der fandt sted under behandlingen af fødevarerloven, bliver fulgt til dørs.

Overtrædelser af fødevarerlovgivningen og i øvrigt anden landbrugsrelevant lovgivning skal naturligvis straffes ligesom overtrædelser af alle andre love. Myndighederne skal naturligvis ikke holde hånden over eller tage særlige hensyn til f.eks. en landmand, der blander vand i sin mælk eller leverer mælk eller svin med rester af antibiotika.

Den nye praksis med automatisk offentliggørelse af navnene på landmænd og andre, der idømmes bøder eller udsættes for omsætningsbegrænsende foranstaltninger gennem forbud og påbud på grund af overtrædelse af fødevarerlovgivningen, synes vi imidlertid fra Venstres side både giver nogle juridiske og nogle politiske problemer.

Det juridiske hovedproblem ved den gældende praksis er den manglende overensstemmelse mellem bemærkningerne i fødevarerloven. Det fremgår nemlig heraf, at »hensigten med

offentliggørelsen af kontrolresultaterne er at give forbrugerne et væsentligt forbedret grundlag for at træffe deres forbrugsvalg, hvilket må antages også at forøge den omhu, hvormed virksomhederne søger at sikre overholdelsen af lovgivningens krav til behandling og salg af fødevarer.«

Offentliggørelse af navnet på en landmand, der f.eks. leverer mælk med antibiotikarester, giver således ikke forbrugerne »et væsentligt forbedret grundlag for at træffe deres forbrugsvalg«. Offentliggørelsen fungerer i det her tilfælde i hvert fald ikke som forudsat i loven, men alene som en tillægsstraf, og det er vel ikke det, der har været meningen – eller hvad?

Jeg vil i øvrigt i den forbindelse også gerne have lov til at citere ministeren fra førstebehandling af fødevarerloven i, jeg tror det var april måned sidste år:

»For regeringen er offentliggørelse af kontrolresultater en vigtig del af strategien, men det skal ske på en ordentlig måde, som betyder, at det bliver til gavn for forbrugerne. Vi tager mange tusinde prøver hvert eneste år, og en kritikløs offentliggørelse af dem ville ikke give en bedre kvalitet for nogen overhovedet. Det våben, offentliggørelse af kontrolresultater er, er et så godt og stærkt våben, at det ikke skal misbruges, så det bare bliver til noget, hvor man som forbruger siger: Nå, er der nu igen en række navne? Det er utrolig vigtigt, at det bliver gjort på en kvalificeret måde, som også giver forbrugerne en reel fornemmelse af, hvad det er, vi offentliggør.«

Og den automatiske offentliggørelse af navnene repræsenterer altså også et politisk problem, fordi der jo er tale om en urimelig forskelsbehandling af landmænd, der overtræder fødevarerloven, i forhold til – som også hr. Ole M. Nielsen nævnede det – f.eks. borgere, der overtræder færdselsloven. Og hvad er vigtigst, fødevarerikkerheden eller færdselsikkerheden? Det kan jo stilles til debat.

Men også den fremgangsmåde, der har været anvendt, har efter Venstres mening nogle store svagheder, og der har da også fra mange sider været en vis skepsis over for den procedure, der nu kører. Og der lyder den kritik, at det er gabestoksmetoder, og at det ikke er nogen forbrugeroplysning, fordi der er så stort et tidsspænd mellem det tidspunkt, hvor prøven bliver taget, og det tidspunkt, hvor offentliggørelsen finder sted, at det ikke giver et reelt forbrugsvalg.